

[Chr. Christensen]

Sekretærhjælpens udvidelse vil vi meget gerne se nærmere på i udvalget; vi tror, at der kan ligge en fordel i det.

Taleret fra pladserne og høringer er interessante nyskabelser, som vi meget gerne vil have nærmere belyst i udvalget, og det er nok også nødvendigt, før vores stilling kan blive afklaret hertil.

Men generelt er vi positive over for forslaget som helhed.

Alfred Hansen (DR):

Også retsforbundet hilser med tilfredshed de fleste af de forslag, som beslutningsforslaget indeholder.

Vi er meget tilfredse med, at præsidiets har drøftet og taget til efterretning den kritik, som for et års tid siden blev rettet mod det forhold, at et flertal i et udvalg kunne forhindre betækningsafgivelse, og at man nu foreslår det ændret, sådan at et udvalgsmindretal på 7 medlemmer i de almindelige udvalg og 9 medlemmer i det energipolitiske udvalg, så længe der er 21 medlemmer i dette udvalg, kan begære betækningsafgivelse over et forslag; det hilser vi med stor tilfredshed.

Hvad angår afstemningsanlægget, er der selvfølgelig åbenlyse fordele ved det, men jeg synes også, der er grund til en debat i udvalget bagefter for at få afklaret nogle forhold, som ikke umiddelbart synes indlysende. Givet er det, at en afstemning vil kunne finde sted hurtigere ved brug af et sådant afstemningsanlæg, og det er også en fordel, som andre ordførere har været inde på, at man kan registrere, hvem der har stemt, og hvad den enkelte har stemt.

Jeg vil gerne i den forbindelse spørge, om det er sådan, at præsidiets har drøftet eller vil overveje at støtte et forslag gående ud på – eller i hvert fald vil undersøge mulighederne for at realisere det – at man i folketinget har bestemte tidspunkter på dagen for afstemninger, at man f. eks. starter dagen med at stemme om de forslag, der har været til behandling dagen før, eller at man mod slutningen af dagen fastsætter et tidspunkt, så både folketingsmedlemmer, presse, og hvem der måtte være interesseret i disse bestemte tidspunkter, ved, at der f. eks. kl. 16 hver dag er afstemninger.

Jeg vil gerne spørge, om præsidiets har drøftet det, og hvordan de vil stille sig til et sådant forslag. Vi føler nok, at det i dette

hus, hvor mange afbrydelser og forstyrrelser er kendetegnet for det enkelte folketingsmedlems daglige arbejde, ville være en overvejelse værd, om man kunne lette arbejdsgangen i huset, bl. a. ved faste afstemningstidspunkter.

Jeg synes også, at det i forbindelse med afstemningerne ville være rart at få oplyst, hvordan præsidiets har tænkt sig at man vil orientere hele folketingssalen om, hvordan vore kolleger stemmer. Det er en vældig fordel ved den nuværende afstemning i hvert fald, at man meget hurtigt i gruppen og som enkeltmedlem kan registrere, hvordan andre folketingsmedlemmer har stemt i den pågældende sag.

Vi kan også fra retsforbundets side støtte tanken om at ændre taletiden ved såvel redegørelses- som forespørgselsdebatter. Jeg skulle i og for sig være den sidste til at foreslå kortere taletid, men jeg vil da alligevel driste mig til at gøre det. Der kan siges stort set det samme på 10 minutter, som mange af os bruger 15 minutter til for øjeblikket.

Så er der et afsnit, som vi er meget, meget tilfredse med. Præsidiets har drøftet det og har taget initiativ til at fremsætte et forslag om ændring af folketingets forretningsorden på dette punkt, og det er et forslag, som stort set er identisk med det forslag, som retsforbundet fremsatte som beslutningsforslag her i tinget den 19. marts d. å. Vort forslag tog udgangspunkt i, at der bør sondres skarpt mellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt, og vi mente derfor, det vil være rigtigt, at folketingsmedlemmer, som bliver ministre, får mulighed for at søge orlov, så de ikke både sidder i den lovgivende forsamling og er udøvende instans. Vi ser naturligvis gerne fra retsforbundets side, at det kunne blive almindeligt, at når folketingsmedlemmer bliver ministre, så søger de deres stedfortræder indkaldt, at de altså søger om orlov, sådan at de, i det øjeblik de går af som minister eller bliver gået som minister, naturligvis skal have mulighed for at komme tilbage og indtage deres plads i folketinget. Jeg mener altså, at det er uheldigt, som det praktiseres i øjeblikket.

Endelig kan man da også sætte spørgsmålstegn ved, om det er rigtigt, at man sidder på to job, når man rent faktisk kun kan passe det ene, og det er måske også urimeligt, at man får løn for to job, når man rent faktisk kun kan passe det ene. Vi er altså